

Karta przedmiotu

Cz. 1

Informacje ogólne o przedmiocie		
1. Kierunek studiów: analityka medyczna		2. Poziom kształcenia: jednolite studia magisterskie
		3. Forma studiów: stacjonarne
4. Rok: II		5. Semestr: IV
6. Nazwa przedmiotu: diagnostyka parazytologiczna		
7. Status przedmiotu: obowiązkowy		
8. Treści programowe przedmiotu i przypisane do nich efekty uczenia się		
Zapoznanie z najważniejszymi pasożytami i parazytozami człowieka, metodami prawidłowego pobierania materiału do badań diagnostycznych, jego transportu, przechowywania, wykonywania najbardziej przydatnych badań laboratoryjnych i uzyskiwania wiarygodnych wyników, prawidłowego prowadzenia dokumentacji i kontroli jakości badań diagnostycznych. Postępowania aseptycznego i antyseptycznego w pracy pielęgnacyjno-leczniczej, umiejętności pobierania i przysyłania materiału do badań diagnostycznych w kierunku parazytoz człowieka, stosowania zasad profilaktyki chorób inwazyjnych w życiu codziennym i pracy zawodowej. Przekazanie wiedzy w zakresie: podstaw parazytologii, charakterystyki pasożytów człowieka, ich znaczenia medycznego, morfologii, biologii, cyklu życiowego, źródeł, dróg i wrót inwazji pasożytniczych, jak też objawów, epidemiologii, immunologii, profilaktyki (immunoprofilaktyki) i diagnostyki chorób pasożytniczych człowieka.		
Efekty uczenia się/odniesienie do efektów uczenia się zawartych w standardach		
w zakresie wiedzy student zna i rozumie: F.W6, F.W7, F.W8, F.W15, F.W16		
w zakresie umiejętności student potrafi: F.U4, F.U12, F.U16, F.U20, F.U22		
w zakresie kompetencji społecznych student jest gotów do: 1.3.6, 1.3.7		
9. liczba godzin z przedmiotu		45
10. liczba punktów ECTS dla przedmiotu		3
11. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się		
Efekty uczenia się	Sposoby weryfikacji	Sposoby oceny*
W zakresie wiedzy	Sprawdzian pisemny – pytania otwarte. Egzamin na ocenę – test wyboru	65% pozytywnych odpowiedzi
W zakresie umiejętności	Obserwacja mikroskopowa. Odpowiednia dokumentacja. Aktywność na zajęciach i seminariach. Egzamin praktyczny: rozpoznawanie preparatów diagnostycznych	Ocena w zależności od stopnia zaangażowania studenta Rozpoznaje właściwie 65% preparatów
W zakresie kompetencji	Potrafi wykonać preparat diagnostyczny	Ocena poprawności wykonania preparatu

* zakłada się, że ocena oznacza na poziomie:

Bardzo dobry (5,0) - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte i znacznym stopniu przekraczają wymagany poziom

Ponad dobry (4,5) - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte i w niewielkim stopniu przekraczają wymagany poziom

Dobry (4,0) – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na wymaganym poziomie

Dość dobry (3,5) – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na średnim wymaganym poziomie

Dostateczny (3,0) - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na minimalnym wymaganym poziomie

Niedostateczny (2,0) – zakładane efekty uczenia się nie zostały uzyskane.

Karta przedmiotu

Cz. 2

Inne przydatne informacje o przedmiocie		
12. Jednostka realizująca przedmiot, adres, e-mail: Zakład Parazytologii, 41-218 Sosnowiec, Jedności 8, solarzk@sum.edu.pl		
13. Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za realizację przedmiotu: Prof. dr hab. Krzysztof Solarz		
14. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji: Znajomość anatomii, histologii i fizjologii człowieka, procesów metabolicznych, wiedza z zakresu patomorfologii, genetyki i higieny z epidemiologią jest bardzo pomocna w zrozumieniu zarówno objawów klinicznych jak też diagnostyki chorób pasożytniczych człowieka; pomocna jest też znajomość łaciny i historii medycyny.		
15. Liczebność grup	Zgodna z uchwałą Senatu SUM	
16. Materiały do zajęć	Tablica ogłoszeń, strona internetowa Zakładu Parazytologii, przesyłane mailowo publikacje i linki do stron internetowych, preparaty mikroskopowe i makroskopowe, tablice poglądowe, gabloty z pasożytniczymi owadami	
17. Miejsce odbywania się zajęć	Sala ćwiczeniowa, sala wykładowa	
18. Miejsce i godzina konsultacji	Zakład Parazytologii: środy godz. 13.00-15.00	
19. Efekty uczenia się		
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się zawartych w standardach
P_W01	Zna rolę pasożytów człowieka w procesie powstawania i szerzenia się chorób inwazyjnych, umie je scharakteryzować, wie jakie jest ich znaczenie medyczne, morfologię, biologię, cykl życiowy, źródła, drogi i wrota inwazji.	F.W15 F.W16
P_W02	Zna celowość pobierania określonego materiału diagnostycznego, aby zidentyfikować dany gatunek pasożyta.	F.W6 F.W7 F.W8
P_U01	Potrafi stosować metody prawidłowego pobierania materiału do parazytologicznych badań diagnostycznych, zna zasady jego transportu i sposoby przechowywania.	F.U2 F.U3 F.U4 F.U16 F.U20 F.U22
P_U02	Potrafi dobrać właściwy sposób prowadzenia dokumentacji i ilościowo oraz jakościowo ocenić przeprowadzone badania diagnostyczne.	F.W15 F.U16
P_U03	Potrafi wykonać najbardziej przydatne badania laboratoryjne przy	F.U4

	zastosowaniu odpowiednich metod diagnostycznych, wie jaki rodzaj materiału biologicznego pobrać od pacjenta aby uzyskać wiarygodne wyniki.	F.U12
P-K01	Jest gotów sformułowania wniosków na podstawie własnych obserwacji i pomiarów preparatów diagnostycznych.	1.3.7
P-K02	Jest gotów do wykorzystania w celach prawidłowego zdiagnozowania choroby pasożytniczej obiektywnych źródeł informacji.	1.3.6

20. Formy i tematy zajęć		Liczba godzin
21.1. Wykłady		15
Podstawy parazytologii ogólnej – pasożytnictwo na tle innych form współżycia organizmów różnogatunkowych, mechanizmy i typy pasożytnictwa, żywiciele pasożytów.		2
Charakterystyka pasożytów człowieka i wywoływanych przez nie chorób: pierwotniaki pasożytnicze, pasożytnicze płazińce (przywry, tasiemce) i obleńce (nicienie), stawonogi pasożytnicze (świerzbowce, kleszcze i inne roztocze pasożytnicze, wszy, pchły, pluskwiaki i muchówki).		8
Ogólne zasady diagnostyki parazytologicznej, zasady pobierania i przechowywania materiału do badań.		1
Etiologia, drogi przenoszenia i metody wykrywania ważniejszych i często występujących u człowieka chorób pasożytniczych.		2
Stawonogi alergenne, znaczenie medyczne, diagnostyka, zwalczanie.		2
22.2. Seminarium		15
Metody diagnostyczne wykrywania pasożytów przewodu pokarmowego.		6
Metody diagnostyczne wykrywania pasożytów tkanek, krwi i układu moczowo-płciowego.		6
Metody biologii molekularnej w diagnostyce parazytoz człowieka i chorób transmisyjnych.		3
23.3. Ćwiczenia		15
Metody diagnostyki parazytologicznej, zasady prawidłowego pobierania i przechowywania materiału do badań diagnostycznych w kierunku parazytoz człowieka.		5
Charakterystyka morfologiczna i biologiczna najważniejszych gatunków pasożytów człowieka: pierwotniaki pasożytnicze, pasożytnicze płazińce (przywry, tasiemce) i obleńce (nicienie).		5
Stawonogi pasożytnicze (świerzbowce, kleszcze, inne roztocze pasożytnicze, wszy, pchły, pluskwiaki i muchówki pasożytnicze) z uwzględnieniem cech diagnostycznych, cykli rozwojowych, form inwazyjnych dla człowieka, źródeł, dróg i wrót inwazji.		5
24. Literatura		
I. Podstawowa		
1. Błaszowska J., Ferenc T., Kurnatowski P. (red.): Zarys parazytologii medycznej. EDRA Urban & Partner, Wrocław, 2017.		
2. Buczek A. Choroby pasożytnicze. Epidemiologia. Diagnostyka. Objawy. Wyd. Drukarnia LIBER Lublin, 2003 lub Wyd. Koliber Drukarnia AKAPIT, Lublin 2005, 2010.		
3. Buczek A., Solarz K.: Diagnostyka parazytologiczna dla studentów Wydziału Farmaceutycznego. Wyd. KOLIBER, Lublin 2006, 2007.		
4. Buczek A., Solarz K. Diagnostyka chorób pasożytniczych. Wyd. KOLIBER, Lublin 2007.		
5. Buczek A., Solarz K. Diagnostyka i leczenie chorób pasożytniczych. Wyd. KOLIBER, Lublin 2007.		
6. Deryło A (red.): Parazytologia i akaroentomologia medyczna. Wyd. Nauk. PWN SA, Warszawa 2002, 2011 lub 2017.		
7. Kadłubowski R., Kurnatowska A. (red.): Zarys parazytologii lekarskiej. PZWL, Warszawa 1999.		

8. Kocięcka W. Parazytologia kliniczna. Repetytorium z zakresu wybranych chorób pasożytniczych i tropikalnych. Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Poznań 2016.
9. Morozińska-Gogol J. Parazytologia medyczna. Kompendium. PZWL, Warszawa 2016.
10. Neumeister B., Besenthal I., Liebich H.: Diagnostyka laboratoryjna. Urban & Partner Wrocław 2001.
11. Pawłowski Z. S., Stefaniak J. (red.): Parazytologia kliniczna w ujęciu wielodyscyplinarnym. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2004.
12. Solarz K., Szilman P. (red.): Parazytologia i akaroentomologia lekarska. Wyd. I. Dział Wyd. SUM. 2011.

II. Uzupełniająca

1. Dziubek Z. (red.): Choroby zakaźne i pasożytnicze. PZWL, Warszawa 1996.
2. Dziubek Z., Żarnowska-Prymek: Choroby pasożytnicze człowieka. PZWL, Warszawa 1999.
3. Combes C. Ekologia i ewolucja pasożytnictwa. Długotrwałe wzajemne oddziaływania. Wyd. Nauk. PWN SA, Warszawa 1999.
4. Dymowska Z. (red.): Zarys parazytologii lekarskiej dla techników analityki medycznej. PZWL, Warszawa 1985.
5. Dutkiewicz J., Jabłoński L.: Biologiczne szkodliwości zawodowe. PZWL, Warszawa 1989.
6. Piotrowski F. Zarys entomologii parazytologicznej. PWN, Warszawa 1990.
7. Piotrowski F. Stawonogi. Sprzymierzeńcy i wrogowie człowieka i zwierząt. PWN, Warszawa 1999.
8. Sedlak K., Tomsickova M. Niebezpieczne infekcje odzwierzęce. Bellona, Warszawa 2007.
9. Żółtowski Z. (red.): Arachno-entomologia lekarska. PZWL, Warszawa 1976.

25. Kryteria oceny – szczegóły

Zgodnie z zaleceniami organów kontrolujących.

Zaliczenie przedmiotu - student osiągnął zakładane efekty uczenia się.

Szczegółowe kryteria zaliczenia i oceny z przedmiotu są zamieszczone w regulaminie przedmiotu.